

נוסח הוידי - כללי ויש לכל אחד להוסיף פרטי

לפי שהחוטא פוגם בכ"ב אותיות התורה, תקנו ע"פ א' ב' שיפרש אדם חטאיו בין האותיות. ומעיקרי הדין וידוי - על המתוודה לפרט החטא ולהבין מה שאומר, ולכן יש להקפיד לומר זאת בפירוט ובנחת. ומוטב לומר אשמונו פעם אחת בכוונה מלומר ג' פעמים במהירות ובלא כוונה. והבא להיטהר מסייעין בידו.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנֻנָּתֵנוּ. שְׁאֵין אֲנַחְנוּ עֲזֵי פָנִים וְקָשִׁי עֶרְךָ לִוְמָר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אֲשַׁמְנוּ אשמים אֲנַחְנוּ. אֲכַלְנוּ מֵאֲכֻלֹת אֲסוּרִים לֹא הִפְרַשְׁתָּ תְרוּמוֹת וּמַעֲשֵׂרוֹת בְּלֹא הִפְרַשְׁתָּ חֶלֶה, מֵאֲכָלִים מֵתוֹלָעִים, אֲכִילָה בַּמָּקוֹם שֶׁהַכֹּשֶׁרוֹת מְפֻקָּקֶת. אֲכַלְנוּ אֲכִילַת תַּאוּוה, אֲכִילָה בְּלִי בִּרְכָה לִפְנֵיהּ וְלֹאֲחֲרֶיהּ, וְלֹא דִקְדַּקְנוּ בְּנִטְיִלַת יָדֵים. אֲכָזְרִים הָיינוּ, בִּיטְלָנוּ מִצוֹת עֲשֵׂה כִשְׁלֹא הִשְׁתַּתַּפְנוּ בְּשִׁמְחָתוֹ אוֹ בִּאֲבֻלָּהּ שֶׁל חֲבֵרָה.

בְּגִדְנוּ בגדנו בקב"ה שמיטיב עמנו ולא החזקנו טובה כנגדו כל שכן שגמלנו רעה תחת טובה. בְּטָלְנוּ לִימוּד תּוֹרָה, דִּיבְרָנוּ דְּבָרִים בְּטָלִים בְּזִמָּן הַמִּיוֹעֵד לְתַלְמוּד תּוֹרָה, הִרְבִּינוּ בְּשִׁינָה בַּמָּקוֹם תַּלְמוּד תּוֹרָה, בְּטָלְנוּ לומדי תורה בשעת לימודם. בִּרְכָנוּ לֹא כוֹנֵה, וְאוֹ בִּרְכָה שֶׁאֵינָה צְרִיכָה, וּבִרְכָה לְבַטְלָה.

בְּטָלְנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּזִמְנָהּ. בִּזְיוֹנוֹ אִבּוֹ וְאִם וְאִם וְאִם גָּדוֹל בִּזְיוֹנוֹ תַּלְמִידֵי חֲכָמִים וְשֹׁאֵר יְרֵאֵי שָׁמַיִם. בְּלִבְנוּ דַּעַתְנוּ בְּשַׁעַת הַתְּפִילָּה וְהַלִּימוּד עַל יְדֵי הַרְהוּרִים רַעִים בַּהֲבִלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. בְּטָלְנוּ מִצְוֹת בִּטְחוֹן בִּקְבִי"ה בְּכַךְ שֶׁשִּׁמְכְנוּ עַל עֲצָמֵנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים.

גָּזַלְנוּ ממיני הגזל להסתכל בחלון חברו לראות מעשיו, והמוצא אבידה ולא מכריו עליה. הִתְגַּאֲנוּ, גִּנְבְנוּ דַּעַת הַבְּרִיּוֹת, גִּילְנוּ סוּד. בְּטָלְנוּ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל גְּמִילוּת חֲסִדִּים בְּגוֹף וּבִמְמוֹן.

דִּבְרָנוּ דְּבִי דברנו לשון הרע ו/או רכילות, דברנו דברי מרמה והונאה דברנו דברי חנפות, דברנו דברי ניבול פה, דברנו אחד בפה ואחד בלב, דברנו דברי משא ומתן בשבת ויו"ט. דברנו באמצע התפילה, דברנו שטויות והבלים ו/או עם נשים דברי שחוק והיתול. דברנו בזלזול על תלמידי חכמים.

הַעֲוִינוּ עוותנו את דרכם של אחרים בכך שאנו גרמנו שיחטאו, הסתכלנו בנשים ועריות. הִרְהַרְנוּ הַרְהוּרֵי עֲבִירָה, וְהַרְהוּרִים הַמְּבִיאִים לִידֵי טוּמְאָה, הִלְבֵּנוּ פְּנֵי חֲבֵרֵנוּ בְּרִבִּים, הוֹצֵאנוּ שֶׁם רַע עַל הַחַיִּים וְעַל הַמֹּתִים, הִרְמָנוּ יָד עַל חֲבֵרֵנוּ, הִתְכַּבְּדוּ בַּקְלוֹן חֲבֵרֵנוּ.

וְהִרְשַׁעְנוּ גרמנו שאחרים יעשו מעשי רשע. וויתרנו על פגיעה בכבוד ה' ובכבוד התורה.

זָדְנוּ היינו אנשים בעלי לב רע. זלזלנו בכבוד הורים ומורים, זנינו אחר לבבנו, זוללים וסוברים היינו.

חִמְסָנוּ אילצנו את חברינו למכור לנו או לתת לנו משהו נגד רצונו. חיללנו את ה', כגון שֶׁהִרְאִינוּ חוֹסֵר הַגִּינוּת בְּמִסְחָר, וְאוֹ שֶׁלֹּא עֲמַדְנוּ בְּדִיבּוּרֵינוּ, אוֹ שֶׁעֲשִׂינוּ מַעֲשִׂים שֶׁהַבְּרִיּוֹת מַגְנוּת אוֹתָם. חִלְלָנוּ שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים, חִשְׁדָנוּ בַּכֹּשֶׁרִים, חִמְדָנוּ מִמּוֹן אַחֲרִים.

טִפְּלָנוּ שְׁקָר הוספנו שקר על שקר. טעינו בהוראת הלכה, ולא הודינו בטעותנו.

יַעֲצֵנוּ רָע יעצנו עצות רעות להרבות שנאה ומחלוקת, יעצנו עצה רעה כדי לזכות בממון חֲבֵרֵנוּ, יִשְׁבְנוּ בְּמוֹשֵׁב לְצִים וּבַחֲבֻרַת מִשְׁחָקִים.

כָּזַבְנוּ הבטחנו דבר לחברינו ולא קיימנו דברינו. כינינו שם לחברינו.

לָצַנוּ לא הצטערנו כראוי על חורבן בית המקדש, לא ציפינו לישועה, לא קיימנו מצוות בִּאֲהָבָה בִּירָאָה וּבְשִׁמְחָה, לְבִשְׁנוּ שַׁעֲטָנָה.

מִרְדְּנוּ עברנו עבירות בלא תאבון יצר הרע.

נֶאֱצַצְנוּ גרמנו שהקב"ה יקעס עלינו. נאפנו, נגשנו לווה שלא יכול לשלם, נקמנו ונטרנו, נשבענו לשווא ולשקר, נדרנו ולא שילמנו, נהנינו מהעולם הזה בלא ברכה.

סָרְרָנוּ סרנו מעבודת ה'. סתרנו דברי הורינו מורינו ורבותינו.

עֲוִינוּ עברנו עבירות במזיד. עמלנו ועיסוקינו היו עבור הבלי העולם הזה ולא עבור התורה.

פָּשַׁעְנוּ עבירות בלא תאבון יצר הרע, פרשנו מהציבור, פנינו לערכאות במקום לדין תורה.

צָרְרָנוּ היינו צוררים איש לרעהו, לא שמרנו דיני צניעות, ציערנו את הורינו ומורינו, ציערנו את חברינו, את נשותינו, ציערנו תלמידי חכמים, ציערנו בע"ח.

קִשְׁיָנוּ עֶרְךָ הקשינו את עורפינו מלשוב כשבאו צרות של חולי, הפסד ממון ושאר אסונות, קללנו, קראנו בספרים ובעיתונים המשחיתים את הנפש קינאנו בעושר בכבוד ובחכמה, היינו קמצנים.

רִשַּׁעְנוּ עשינו מעשים רעים שעל ידי זה נקרא רשע, כגון המרים יד על חברו או הגונב מחברו. רִבְנוּ עִם אֲנָשִׁים, רִדְפָנוּ אַחֲרֵי שִׁרְרָה וּכְבוֹד, רִצְנוּ לְמַחְלֻקָּת.

שִׁחַתְנוּ עשינו מעשים מושחתים כגון חיבוק ונישוק ערווה או נדה וכגון המשחית זרעו, שיחתנו פאות הראש והזקן שמחנו במפלת אויבינו. שִׁנְאָת אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל.

תַּעֲבָנוּ עשינו מעשי תועבה, לא התפללו בכוונה ובמניין, תעבנו את המוכיחין, תקענו בפינו (שהוא כדין שבועה) ולא קיימנו, תהינו על מעשינו הטובים בשעת משבר.

תַּעֲוִינוּ מהדרך הנכונה.

תַּעֲתַעְנוּ ולכן אתה השארת אותנו בטעותנו.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוֶה לָנוּ. וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל הָבָא עָלֵינוּ כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ: מִה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם. וְמִה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם. וְתַעֲלֹמוֹת סִתְרֵי כָּל חַי: אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בֵּטָן וּבוֹחֵן כָּלִיּוֹת וְלֵב:

אֵין דְּבַר נֶעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגְדְּ עֵינֶיךָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּשְׁלַח לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ:

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִנְס וּבְרִצְוֹן על שעבר עבירה באונס, ועל שלא נזהר להינצל מהאונס בתחבולות וכן על עבירות עשה מרצון.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַמּוּץ הַלֵּב שנמנע מלעזור לחברו בעת צרה ושלא נתן צדקה בלב שלם וכן על שהתאכזר.

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִלִי דַּעַת שחטא בשוגג ולא נזהר. ועל שחטא במזיד ועל ידי זה נכשל בשוגג, ועל שלא למד דינים ולכן חטא.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׁפָתִים על שהקניט את חברו בדברים, על עוון נדרים ושבועות (ואפילו קיימם) על הטחת דברים כלפי שמיא.

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי וּבִסְתֵר בגלוי על שחטא וגרם לחילול ה' ולהחטאת הרבים. ובסתר שמראה שירא מבני אדם ולא מה'.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרִיּוֹת על שחטא בעריות ובאביזרייהו (כגון: חיבוק ונישוק וכו').

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה על שחטא בדבורו, כגון: הזכרת דברי תורה במקומות המטונפים, קללות, הללין פני חברו, מורה שלא כהלכה, מתכבד בלון בחרו, מחזק ידי עוברי עבירה, נטירה, דברי משא ומתן בשבת, דברי כעס, מצער חברו, מגלה סוד חברו, דברים בטלים, שחוק וקלות ראש בבית המדרש וכל שכן בשעת התפילה ודברי השקר.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה על שרימה בעסק, שדיבר אחד בפה ואחד בלב, על גניבת דעת וכן על כל ענייני אונאת ממון. (כגון מידות ומשקולות).

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב על שהתגאה בלבו, על שהרהר הרהורים רעים. (כגון חמדות ותאוות וכו') שחשד בכשרים, הרהר אחר מידות ה', תלמיד חכם ורבו, על הרהוריו באמונה ובטחון.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאת רָע על אונאת דברים והמצער חברו.

עַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִדּוּי פֶּה על שהתוודה ולא חשב לעזוב חטאיו.

וְעַל חֹטֵא שְׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִמְנֵי דַּעַת זָנוּת על שהתוודעו לדבר ערווה.

על חטא שחטאנו לפניך בזדון ובשגגה על שחטא במזיד ובשוגג.

ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הורים ומורים הורים: על שלא כבדם ולא שמע ציוויים, (וכן לגבי אח הגדול) מורים: שזלזל ברבו ואפילו אינו ובשאר לומדי תורה ויראי שמים. וכן על שלא קם מפני זקן ומפני תלמיד חכם.

על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד על שחזק ידי עוברי עבירה ועושי שלא כהוגן ועל שלא חזק ידי חברו בעצה ובממון. על שכופה חברו בחזק ידו, וכן שעשה דברים שלא כהוגן בשל חזק ידו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם על שחטא (הן במזיד והן בשוגג) חטא שידוע לציבור, או שלא התנהג כראוי עם בני אדם.

על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה על שחטא בדיבור בגלל סכלות.

ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים על שטמא שפתיו בחטאים שבלשונו (כגון: ניבול פה ודברים אסורים של תאוה).

על חטא שחטאנו לפניך בנצר הרע על שהניח ליצר הרע להתגבר עליו.

ועל חטא שחטאנו לפניך ביוצעים ובלא יודעים בין במזיד בין בשוגג בין אם חברינו יודעים שהזקנו להם או לא.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד על שנתן או לקח שוחד ובכלל זה שוחד דברים וכדומה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב שחייב או הבטיח משהו לחברו ואינו מקימו, והמדבר שקר וכוזב.

על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע שעשה בלשונו רעה לחברו, אפילו שלא בפניו ואפילו בדרך שחוק או הפחדה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון שמתלוצץ מאדם או מדברי תורה או ממצווה. וכן העושה קבוץ אנשים לדברים בטלים.

על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן על הונאות שעשה בשעת משא ומתן (כגון שכיסה על הפגמים שבחפץ), וכן המשתמש במשכון שלא כדין ושואל שלא מדעת.

ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה על שנכשל במאכלות אסורים ועל שלא ברך כדין ועל ריבוי אכילה.

על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית על שהלווה בלא היתר עסקה, ועל שאר איסורי ריבית (ועוברים: הלווה המלווה הערב והעדים).

ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון על גאווה הניכרת מבחוץ (כגון: הילוך בקומה זקופה, מדבר רק עם נכבדים וכו').

על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו על שיחות בטלות (כגון: איך התעשר פלוני) ובפרט בבית הכנסת ובשעת התפילה.

ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין על כל ההסתכלויות האסורות.

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות על שהתגאה בליבו וכלפי חוץ עשה עצמו עניו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח על שהעז פניו נגד תלמידי חכמים או גדולים ממנו ולא דיבר אליהם בהכנעה.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול על שפרק ממנו עול מצוות ואפילו מצווה אחת, וכן הפורק עול מצווארו על צווארי חברו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות על דיין שלא נהג ביושר ועל אדם שלא דן את חברו לכף זכות.

על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע שרצה לעשות לחברו רעה אפילו על ידי אחרים ואפילו לא עלתה בידו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין שנמנע מלעשות טובה לחברו, לא נתן צדקה כראוי, ועינו צרה בשל אחרים.

על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש בבית הכנסת, בבית המדרש, וכן בתפילין.

ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף על שהקשה עורפו מלשמוע דברי המוכיחים (אף לאחר שבאו עליו ייסורים).

על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע על שרץ לדבר עבירה ואפילו לא עלתה בידו ועל שרץ להוכיח חברו בלי לחשוב הליטב ואף שההוכחה היתה כדין.

ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות מרכל על חברו ואפילו אמת, וכן המקבל רכילות מחברו, וכן המגלה סוד חברו.

על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא שנשבע שבועת שקר או אמת לחינם. וכן המזכיר שם שמים לאיזה דבר על ששנא בשנאת חינם לרעהו בליבו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם על ששנא לרעהו בליבו.

על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד חוב שחייב לחברו. על שלא משלם לחברו חוב שתבע ממנו.

ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב על שחטא חטא בגלל טרדתו או צערו וכן המפקפק בדברי חברו חכמים ומקל בהם, וכן המסתפק ביסודות: הדת, האמונה, התורה, הנבואה, השגחת ה', שכר ועונש.

ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם עולה על ביטול מצוות עשה, לאו שאין בו מעשה ולא הניתק לעשה כגון: תפילין לא כשרות, אהבת ויראת ה', בל תשחית, השבת אבידה וכו'.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם חטאת על איסור כרת בשוגג. כגון: מלאכה האסורה מדאורייתא בשבת, לפי שאינו יודע הדין או ששכח ששבת הוא.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם קרבן עולה ויורד שנשבע על דבר לעשות או לא לעשות ועבר בשוגג.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם אשם ודאי ותלוי מי שהיה בידו ממון אשם ודאי ותלוי חברו שלא כדין וכפר ונשבע לשקר אשם תלוי: מי שעשה בשוגג ספק עבירה.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מפת מרדות על כל איסורים דרבנן.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מלקות ארבעים על לאו שיש בו מעשה (כגון: השחתת הזקן בתער).

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם מיתה בידי שמים על שאכל עיסה שלא הורמה חלתה, וזר שאכל את החלה.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם כרת וערירי העושה מלאכה ביום הכיפורים וכן האוכל חמץ בפסח.

ועל חטאים שאנו חייבים עליהם ארבע מיתות בית דין:

סקילה - מחלל שבת, ומקלל אביו ואימו שרפה - הבא על ביתו

הרג - רוצח וחנק החובל אביו ואימו

על מצות עשה ועל מצות לא תעשה. בין שיש בה קום עשה ובין שאין בה קום עשה: את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו. את הגלויים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו לפניך הם גלויים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת:

לענין מרת ברכה בת משה מרדכי שטיינמץ ע"ה נלב"ע שבת קודש פרשת ויצא י"ב כסלו תשס"א ת.נ.צ.ב.ה